

மிடில் கிளாஸ்

Middle class

மகிழ்ச்சியுடன் வாழ வசதியான சூழ்வினங்கள் இருந்தும், நபர்களின் துணை
புடன் மாத்திரமே வாலும் ஒரு வேடிக்கையான மக்கள் கூட்டம் இந்த மிடில் கி
ளாஸ். இவர்களுக்குப் பொதுவான சில பிரச்சனைகளை (கதையாக) படித்து, அவை
தீர்த்து வைப்போமே!

என் அருமை
மகனுக்கு

BOOK 05

N Natarajan

Publishing information

புத்தக விவரம்

முதல் பதிப்பு: 2012

தலைப்பு; மிடில் கிளாஸ்

(சமுதாயம் - வாழ்வியல்)

ஆசிரியர்; நடராஜன் நாகரெத்தினம்.

natarajan.naga@gmail.com

பக்கங்கள்;

எழுத்து; 13 புள்ளிகள்.

நன்றி

திருமதி தி. கமலாம்பாள்

கண்காணிப்பாளர்

தேர்வுப்பிரிவு

அழகப்பா பல்கலைக் கழகம்

காரைக்குடி 630003

இந்தப் புத்தகம் தயாராகும்போது உண்டான தமிழ்ப்
பிழைகளைத் திருத்தி, பல இடங்களில் தேவையான
மாற்றங்கள் செய்து, ஒரு நல்ல புத்தகம் உருவாக உதவிய
திருமதி தி. கமலாம்பாள் அவர்களுக்கு என் இதய
பூர்வமான நன்றி.

நடராஜன் நாகரெத்தினம்

ஆசிரியர்.

ஆசிரியர் அலறுகிறார் (முன்னுரை)

“உன்னுடைய அடுத்த புத்தகம் எதைப் பற்றி இருக்கும்” என்று கேட்ட நண்பர் ஒருவருக்கு, “மத்தியதர மக்களின் துயரங்களைப் போக்க வழி செய்யும் ஒரு புத்தகமாக இருக்கும்” என்றேன்.

“அப்ப, ஒரு காமெடிப் புத்தகம் என்று சொல்லுங்கள்” என்றார். நானும் ஒரு நடுத்த(மத்திய)தர வருமான வகையைச் சேர்ந்தவன் தான், என்னை விசாரித்த நண்பரும் அதே மத்தியதர மனிதர்தான். பின் ஏன் மத்தியதர மக்கள் பிரச்சனைகளை, நண்பர், காமெடி என்று வருணித்தார்?

நண்பர்கள், சொந்தக்காரர்கள், மாணவர்கள் என்று பல வயதினரைச் சார்ந்த வெவ்வேறு பின்னணிகளைக் கொண்ட மக்களை அவ்வப்பொழுது சந்தித்து, இவர்கள் சுற்றத்தில் அல்லது சூழ்நிலைகளில் உள்ள குடும்பங்களில், மிகவும் முக்கியமாகக் கருதும் பத்துப் பிரச்சனைகளைக் கேட்டு அறிவதுண்டு.

அவற்றில் பெரும்பாலான கதைகள் டிராஜடி வகை என்றாலும் கேட்பவருக்குக் காமெடியாக இருக்கக்கூடும் என்பது தெளிவாகியது.

இங்கே பல வகை மக்களின் பிரச்சனைகளை அலசி ஒரு முடிவு தேடும்போது, இதைப் படிக்கும் நீங்கள் இவைகள் காமெடி இல்லாமல் வேறு என்ன என்று சொல்லுவீர்கள்.

அந்த மக்களைப் பொறுத்தவரை, அனுபவிக்கும் பிரச்சனைகள் கற்பனை இல்லை. அவை நூறு சதவிகித அளவும் உண்மை

தான். ஆனால் கேட்பவர்களுக்கு அது ஒரு காமெடி. தவறு யார் மீதும் இல்லை.

யார் இந்த மிடில் கிளாஸ்?

நன்றாக வாழத் தேவையான பொருள், கல்வி அறிவு, அறியும் தன்மை என்று எல்லாம் இருந்தும், துயரத்தின் துணையுடன் மாத்திரமே வாழ்ந்து வரும் ஒரு வேடிக்கையான மக்கள் கூட்டம். இவர்களைக் காலங்காலமாகத் தொடரும் துயரங்கள் சில உண்டு.

அறிவா அக்கப்போரா?

பலர் சொல்லி, நாம் அறிந்த சில கதைகள் அல்லது உண்மைச் சம்பவங்களை, ஊர், பெயர் மாற்றி, மசாலா கொஞ்சம் சேர்த்து கதைகளாகச் சொல்கிறேன்.

கட்டாயமாகத் தவிர்க்க வேண்டியவற்றை எல்லாம் தேடி வெட்டி விட்டாலும், அந்தக் கதையை அதன் சுவை சிறிதும் கெடாமல் சொல்லுவோம்.

எந்தக் கதையையும் அப்படியே காதில் வாங்கி, நாலு பேரிடம் பகிர்ந்து கொண்டால் அது ஒரு அக்கப்போர்! .

அப்படிச் செய்யாமல் கதைகளில் கண்ட துயரங்களை உணர்ந்து, அதன் அடிப்படைக் காரணங்களைத் தேடிக் கண்டு பிடித்து, அதை மனதிலிருத்தி அது போன்ற சம்பவங்கள் நமது வீட்டில் நடந்து விடாமல் தவிர்த்தால், அதன் பெயர் அறிவு.

அந்த அறிவை வாசகர்களுக்கு வளர்ப்பதும், வளர்த்த அறிவைக் கொண்டு, இவர்களை விடாமல் துரத்தும் துயரங்களை அணுகவிடாமல் செய்வதுமே இந்தப் புத்தகம் எழுதியதன் நோக்கம்.

எச்சரிக் கைகள்

எச்சரிக் கை1 : நான், துயரத்துடன் பலகாலம் வாழ்ந்து விட்டேன். இனிமேல், துயரம் இல்லாத ஒரு வாழ்க்கை எனக்கு ஒத்து வராது என்று நினைக்கும் பலரை எனக்குத் தெரியும். அப்படி உறுதியாக இருக்கும் மக்களை இந்த புத்தகத்தை படிக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எச்சரிக் கை2: இதில் பல உண்மையான சம்பவங்களைத் தேர்ந்தேடுத்து சம்பவம் நடந்த ஊர் பெயர் எல்லாவற்றையும் மாற்றி, கொஞ்சம் மசாலா சேர்த்து, கதையாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். இவைகள் கற்பனைக் கதைகள் இல்லை. நூறு சதமானம் உண்மைச் சம்பவங்களாகும். ஆனாலும், இது யாரையுமே குறை கூறும் அல்லது இழிவு செய்யும் குறிக்கோளோடு சொல்லப் படவில்லை.

எச்சரிக் கை3 : என் புத்தகங்களுக்கு கதையைத் தேர்வு செய்யும்போது, நண்பர்கள் ஒரு சிலருக்கு, பேச்சுவாக்கில் சில கதைகளைச் சொல்லி, அவர்களின் அபிப்பிராயத்தை அறிவதுண்டு.

அந்தச் சமயங்களில், “இந்தக் கதை ” என் சொந்தக்காரர் வீட்டில் நிகழ்ந்தது, உங்களுக்கு அது எப்படித் தெரியும்? என்று சிலர் கேட்பதுண்டு. அனேகமாக ஒரே விதமான சம்பவங்கள் பல குடும்பங்களில் நிகழ்வது இயற்கைதான்.

இப்போது, உங்களுக்கும் இது தெளிவானால்தான், எனக்கு நிம்மதி.

நடராஜன். நாகரெத்தினம்

natarajan.naga@gmail.com

பங்களூரு

பொருளடக்கம்

சில பெற்றோரும், சில பிள்ளைகளும்.

அ. சில பிள்ளைகள்

1. கிருஷ்ணனின் பிரச்சனை
2. ஏர்போர்ட்டில் அம்மா.
3. மயிரிழையில் தப்பித்த மணி
4. வித்யாசமான வித்யா
5. மகன் ஒரு டாக்டர்.

அலசல் சில பிள்ளைகளால் தொல்லைகள்

ஆ. சில பெற்றோர்கள்

5. கமலாவின் கதை
6. மூன்று சகோதரிகள்
7. சில சுவஷ்மாக்கள் படும்பாடு
8. மறை கழன்ற தாய்கள்
9. கணக்கு வாத்தியார்
10. டாக்டரின் அப்பா

அலசல் மாறவேண்டிய பெற்றோர்

சில கணவர்களும் சில மனைவிகளும்

சில மனைவிகள்

11. ஆபீஸர் மனைவி
12. தன் வினை சுட்ட காயங்கள்

13. சில இல்லத் தலைவலிகள்

அலசல் இந்த மனைவிகளை என்னதான் செய்யலாம்?

ஈ. சில கணவர்கள்

14. எஞ்சினியர் ராஜா, ஒரு மாதிரி

15. இப்படியும் கணவர்கள்.

அலசல் 4: கணவர்களே கவனியுங்கள்

உ. சில மாமியார்களும் சில மருமகள்களும்

16. வைதேகிக்குக் கவலை இல்லை

17. அடாவடி மருமகள்

அலசல் 5: நீங்கள் இருவருமே மாற வேணும்

ஊ. சில நண்பர்கள்

18. கழுதையின் நண்பர்கள்

19. கண்ணனின் நண்பர்கள்

20. ரத்தன் சேட் கணேசனைப் பார்க்கவில்லை

அலசல் 6: நட்பு என்பது ஒரு கானல் நீர்

21. இலவசம் ஓசி

எ. தப்பிய தாளங்கள்

22. கேசவனும் நண்பர்களும்

23. பரமசிவன் குடும்பத்தில் எல்லாருமே ஒரு மாதிரி

முடிவுரை

இப்படியும் சில புத்திரச் செல்வங்கள்

கதை: 1

கிருஷ்ணனின் பிரச்சனை

கிருஷ்ணனின் இந்த கதை, சுமார் 60 வருடம் முன்னால் தொடங்கியது.

அந்தக் காலத்தில் கிருஷ்ணன் போன்றமாணவர்களுக்குப் பத்தாம் வகுப்பில் படிப்பு முடிவு பெற்ற கையோடு டைப்ரைட்டிங் ஹையர், ஷார்ட் ஹேண்ட் லோயர் இரண்டும் படித்து முடித்து சர்ட்டிபிகேட் வாங்கி விடுவார்கள். சிலர் ஷார்ட் ஹேண்ட் ஹையர் கூட பாஸ் செய்திருப்பார்கள். தினசரி ஹிண்டு பேப்பர் படிப்பது ஒரு கட்டாயம்.

இந்தப் பின்னணியிலுள்ள பல கிருஷ்ணன், கோபாலன், பரமசிவம் ராமசாமி ஆகியோர் தில்லியிலுள்ள அத்தை, மும்பாய் சித்தப்பா, பூனே பெரியப்பா என்று சென்னை சென்ட்ரல் வரை வந்த தந்தை டாட்டா காட்ட, ஊர் கடத்தப் படுவார்கள்.

தமிழ் நாடு, இந்தியா முழுவதற்கான கிளார்க் டைப்பிஸ்டுகளைத் தயாரித்து ஏற்றுமதி செய்ததில் முதல் இடம் பெற்றிருந்தது.

இவர்களுடன் ரயில் ஏறுவது ஒரு ரென் அண்டு மார்ட்டின் கிராமர் புத்தகம், ஒரு பெயிண்ட் அடித்த தகரப் பெட்டி, நாலு முழம் வேட்டி இரண்டு, சற்று பெரிய சைசில் புதிய சட்டை பேண்ட், தலா இரண்டு, ஒரு கைத்தறி பெட்ஷீட் மற்றும் தலையணை ஒவ்வொன்று.

ஒரு ரூபாய் விலையுள்ள, ரயில் ஏறும் முன்னால் பிளாட்பாரத்தில் வாங்கிய, பிளாஸ்டிக் பர்சில் கணேசர் பெருமாள் என்று ஒரு கடவுளர்களின் போட்டோக்கள். அதற்குள்ளே பத்து அல்லது இருவது ரூபாய்களும், ரயில் டிக்கெட்டுடன் அடக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கும். வெளியில் வாங்கி சாப்பிட்டால் வாந்தி பேதி வரும் என்று பீதி கிளப்பும் வகையில் ஒரு மிரட்டல் வேறு தவறாமல் வரும்.

அதோடு பசிக்குக் கட்டுச் சோறு பொட்டலம் மூன்று அல்லது நான்கு, இடம் பெறும். இந்த இளைஞர்களை வரவேற்று வேலை வாங்கித் தரப்போகும் சித்தப்பா அல்லது மாமாவுக்கு ஒரு விவரமான கடிதம். இவ்வளவு தான்.

தட்டுத்தடுமாறி கிளார்க், டைப்பிஸ்ட், ஸ்டெனோ என்று சிறிய வேலையில் சேர்ந்து, மேலும் மேலும் உயர்ந்த பதவிகளை எட்டிப் பிடித்த பசங்கள் ஏராளம். நமது கிருஷ்ணனைப் போல சிலரும் உண்டு. இதில் கிருஷ்ணன் எப்படி வித்யாசமானவன் என்கிறீர்களா?

கிருஷ்ணனுக்கு ஒரு தாத்தா. அந்தத் தாத்தா சொன்னார், காலணா (இன்றைய ஒண்ணரை பைசாவுக்குச் சமமான காசு) காசானாலும், கவர்ன்மென்ட் காசுதான் உயர்ந்தது. கவர்மென்டு வேலையைப் பிடி. பிடித்தபின் விடாதே என்று அறிவுறுத்தினார்.

அந்த தாத்தா சொல்லைத் தட்டாததால், வலுவில் வந்த, நல்ல வருமானம் தரும் தனியார் துறை வேலைகளைத் தட்டிவிட்டு கவர்ன்ட்மென்ட் வேலை ஒன்றைக் கெட்டியாக, நமது கதாநாயகக் கிருஷ்ணன் பிடித்துக்கொண்டார்.

கிருஷ்ணனின் உற்றார், உறவினர் என்ற இரு தரப்பினரும் காலத்தோடு கூட்டுச் சேர்ந்து, சதி செய்தார்கள். நன்றாக, சந்தோஷமாக இருந்த கிருஷ்ணனைத் திருமணத்தில் கொண்டு சேர்த்தார்கள்.

இவர் புத்திசாலித்தனமாக, “நாம் இரண்டு, நமக்கும் இரண்டு” என்ற வகையில், இரண்டும் மகன்களுக்குமேல் குடும்பம் பெருகாமல் பார்த்துக் கொண்டனர். எல்லாத் தந்தைகளையும் போலவே, தன் சக்திக்கும் மீறிய பள்ளிகளுக்குப் பிள்ளைகளை அனுப்பினார்.

தான், உயர்கல்வி பெற்று நல்ல வருமானம் தரும் வேலையில் இல்லாமல்போனதால் உண்டான சிரமம், பிள்ளைகளுக்கு வரக்கூடாது பாருங்கள்! நல்ல சிந்தனை தானே !

நமது பிள்ளைகளாவது நம்மைவிட வளமாக, வசதியாக, நன்றாக இருக்கவேண்டும் என்று எந்த பெற்றோர்தான் விரும்பமாட்டார்கள்? இல்லையா? இந்தச் சிந்தனை தொடங்கியது எத்தனை தலைமுறைகளுக்கு முன்னால் என்று யாராலும் கணக்கிட்டுச் சொல்ல முடியாது.

கிருஷ்ணனுக்கு ஓய்வுபெறும் வயதாகவில்லை. உடல் ஆரோக்கியத்திலும் குறைவில்லை. இன்னும் சுமார் ஏழு

வருடங்கள் வண்டி ஓடும். இரண்டு பிள்ளைகளையும் எம் எஸ் சி வரை படிக்க வைத்தாகி விட்டது. இனி முதல் முறையாக நினைவு தெரிந்த நாளாக கடன் அதிகமில்லாத ஒரு வாழ்க்கையை அனுபவிக்க ஒரு சான்ஸ். இந்த எண்ணம் எழுந்ததும் கிருஷ்ணனின் மனம் மகிழ்ச்சியால் நிரம்பியது.

முதல் பையன் கோவிந்தன் படித்து முடித்து ஒரு வருடம் ஓடிவிட்டது. இன்னமும் ஒரு நல்ல வேலை கிடைத்தபாடில்லை. இண்டர்வியூ, அப்ளிகேஷன் என்று சிறிய செலவுகள் தொடர்ந்தன.

கோவிந்தன் ஒரு நாள் தந்தையை நல்ல மூடில் பிடித்தான். “நான் ஜி ஆர் ஈ, டொபெல் போன்ற பரிட்சைகளைக் கல்லூரியில் படிக்கும் காலத்திலேயே முடித்து விட்டேன்” என்றான்.

தந்தையோ இந்த படிப்பைப் பற்றி கேள்விப்பட்டதில்லை. “மிக்க மகிழ்ச்சி” என்றார். “இந்த பரிட்சை பாஸானதால் அமெரிக்காவில் உள்ள பல்கலைக் கழகங்களில் படிக்க இடம் கிடைக்கும்” என்றான் கோவிந்தன்.

தந்தை விழித்தார். “இதை எதற்கு என்னிடம் சொல்கிறான்? “அடுத்தாற்போல் என்ன” என்ற கேள்வி, அவர் கண்களில் தெரிந்தது.

அதற்கு சுமார் மூன்று லக்ஷம் ரூபாய் வரை பணம் தேவை என்றான் மகன். இதைக் கேட்ட கிருஷ்ணன், தன் கண்கள் கபாலத்திலிருந்து கழன்று வெளியேறி, தனியாகத் தொங்குதாக உணர்ந்தார், சிந்தித்தார். அவர் அவ்வளவு பெரிய தொகைக்கு எங்கே போவார்?

பையனே வழியும் சொன்னான். வீ ஆர் எஸ் என்ற ஒரு திட்டம் அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு உண்டு. ரிடையர்மெண்ட் வயது வரை காத்திருக்காமல், தானாகவே, வேலையில் இருந்து ஓய்வு பெறுவது தான் அத்திட்டம். அப்போது, அறுபத்து ஐந்து வயது

வரை கிடைக்க வேண்டிய பென்ஷன் தொகையில் மூன்றில் ஒரு பாகம், மொத்தமாகப் பெறலாம். அந்த வயது எட்டும்வரை ஓய்வு ஊதியம் ஒன்றும் கிடைக்காது.

‘ஒரு பதினெட்டு மாதம் பல்லைக் கடித்துக் கொண்டு பொறுத்துக் காத்திருந்தால் போதும். பிறகு டாலர் மழைதான்.’ என்று சொன்ன மகனின் கண்களில் ஒளி நிறைந்திருந்தது.

யோசித்துப் பார்த்தார். உதவிக்கு இரண்டாவது மகன் இருக்கிறான். தைரியமாக காரியத்தில் இறங்கினார். மூன்றாவது மாதம் பூனாவிலிருந்து ரிடயர்மெண்ட் தொகை கிடைத்து. சிங்கார்ச் சென்னைக்குள் குடி புகுந்தார். மகன் அமெரிக்கா சென்று, பல்கலைக்கழகத்தில் சேர்ந்தாகி விட்டது.

இரண்டாவது மகன், கோபிக்கு, விற்பனை அதிகாரியாக, சிறிய ஒரு தனியார் துறையில் வேலை கிடைத்தது. சம்பளம் அதிகமில்லை. ஆனாலும் உழைத்தால் உயரலாம் என்ற நம்பிக்கை உண்டு. அவ்வளவுதான்.

தந்தை, முதல் மாதம் மாதாந்திரச் செலவுக்காக இரண்டாம் மகன் கோபியிடம், ஒரே ஒரு முறை கையேந்தி நின்றார். தனக்கு வரும் வருமானம், தனக்கே போதவில்லை என்ற கோபி, பாசம் ஒருவருக்கு, பாரம் மற்றவருக்கா என்றான்.

தந்தை புரிந்து கொண்டார். முதல் மகன் அமெரிக்கா போக தன் மொத்த பென்ஷன் பணத்தையும் கொடுத்ததால், இரண்டாவது மகனுக்கு வருத்தம்.

விளைவு? கிருஷ்ணன், மனைவியுடன், வாழ்க்கையில் முதன் முறையாக, சுகாதாரமற்ற சுற்றுப்புரம் கொண்ட ஒரு குடிசைப் பகுதியில் குடியேறினார். மலேரியாவில் ஆரம்பித்த வியாதிப் பட்டியல் பெரியதானது. சுருங்கவே இல்லை.

வேலை ஒன்றைத் தேடினார். இவர் பார்த்த கவர்மெண்ட்

கிளார்க் அனுபவத்திற்கு உலகத்தில் வேறு என்ன வேலை கிடைக்கும்? ஒரு பரபரப்பான மளிகைகடை ஒன்றில் கணக்கு எழுதும் வேலை.

கிடைத்த வருமானம், குடிசை வாடகை போக இரண்டு வேளை சோத்துக்கே பற்றாது. மருந்துச் செலவுக்கு ஏது வழி? இப்படி ஒரு எதிர் காலத்தை அவர் கனவிலும் கூட நினைத்ததில்லை. தான் யாருக்கும் எந்தக் கெடுதலும் செய்யவில்லையே? நமக்கு ஏன் இந்த கதி? அலசிப் பார்த்தால். ஆத்திகர்கள் கிரக்கோளாறு என்றார்கள். வேறு சிலரோ ஊழ்வினையாக இருக்குமோ என்றார்கள்.

வேறு சிலர் பிராரார்த்த கர்மாவாக அல்லது சஞ்ஜிதார்த்த கர்மாவாக இருக்குமோ என்றார்கள். இதை யோசித்துக் கொண்டே பதினெட்டு மாதங்களைக் கடத்தியாகி விட்டது. டாலர்கள் மாத்திரம் வந்தபாடில்லை.

இப்போது பெரியவருக்கு, கடித்துக் கொள்ளக்கூட அதிகம் பற்கள் மிஞ்சவில்லை. பல பற்கள் ஒன்று ஒன்றாய் விழுந்து விட்டன.

மகனைத் தொடர்ந்து அமெரிக்கா போன அவன் கல்லூரி நண்பன் விடுமுறைக்கு வந்திருந்தான். அவன் தெரிவித்த தகவல் இதுதான். கிருஷ்ணனின் மகன் படிக்கும் பொழுதே ஒரு பெண்ணைக் காதல் திருமணம் செய்து கொண்டான் என்றும். அதனால் அவனுக்கே வருமானம் போதவில்லை என்று அவ்வப்போது சொல்லிக் கொள்வதாகவும் ஒரு தகவலைத் தெரிவித்தான்.

நல்லவேளை. பெரியவருக்கு, அதற்கு மேலும் பற்களை கடித்துக் கொள்ள அவசியம் இல்லாமல் போய்விட்டது.

இன்றோடு, பத்து வருடங்கள் ஓடிவிட்டது. மொத்தமும் ஓய்ந்து போனார் பெரியவர்.

யாராவது தன் குழந்தைகள் சகிதமாகத் தான் வேலை பார்க்கும் மளிகைக் கடைக்கு வந்தால், குழந்தைகளையும் பெற்றோரையும் சிறிது நேரம் மாறி மாறிப் பார்ப்பார். அப்பொழுது, அவர் மனதில், இந்த குழந்தைகள் தன் பெற்றோரை குடிசையில் எப்போது தள்ளிடுவார்களோ என்ற எண்ணமே நிரம்பி நிற்கும்.

பெரியவருடைய கடைக்கு மாதம் தவறாமல் வருகை தரும் சோமுவு பெரியவரின் துயரமான கதை, மற்றவர்கள் மூலமாக கேள்விப் பட்டிருக்கிறார். ஒரு முறை பெரியவருக்கு பண உதவி செய்ய முன் வந்தார். பெரியவர் கண்கள் கலங்க, கைகளை கூப்பி, வலிய வந்த உதவியை மறுத்து விட்டார். எனது நிலை எந்தப் பெற்றோருக்கும் வரக்கூடாது என்று மாத்திரம் கூறினார்.

உங்களுக்கு வேண்டிய எதிர்காலத் தேவையை பத்திரமாக வைத்து கொண்டு புத்திர செல்வங்களை படிக்க வையுங்கள் என்று புத்திமதி ஒன்றை உதிர்த்து விட்டு வழியும் கண்ணீரை மேல் துண்டால் துடைத்தபடியே தன் மேசைக்கு நகர்ந்தார்.

அலசவேண்டியது!

- கிருஷ்ணன் பிரச்சனைதான் என்ன?
- இவருக்கு இந்தப் பிரச்சனையிலிந்து விடிவு உண்டா?
- இந்தப் பிரச்சனை மற்றவர்களுக்கு வராமல் தடுப்பது எப்படி?
- கிருஷ்ணனின் பிரச்சனைக்குத் தீர்வு.

நமது கூட்டுக் குடும்பக் கலாசாரத்தில் எல்லா சராசரி குடும்பங்களிலும் எல்லாக் காலங்களிலும் பல உருவங்களிலும் இந்த பிரச்சினை. வரும்.

அமெரிக்கா போன்ற தனி மனித சமுதாயத்தில் இந்த விதமான

பிரச்சினைகள் இல்லை.

பெற்றோர்களை மூன்று தரமாகப் பிரிக்கலாம்.

(1) உத்தம (உயர்ந்த தரம்), **(2) மத்யம** (இடைத் தரம்), **(3) அதம** (கடைசித் தரம்);

உயர்ந்த வகை அல்லது உத்தம பெற்றோர் தான் எந்த சுகங்களை இழக்க வேண்டி வந்தாலும், எந்த துக்கங்களை அனுபவிக்க வேண்டி வந்தாலும் தன் பிள்ளை குட்டிகள் (சந்ததிகள்) நலமாக வாழ்வதைக் கண்டு மகிழும் வகையைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்கள், தங்கள் குழந்தைகளில் நலத்தில் மற்றும் மகிழ்ச்சியில் தனது தேவைகளையும் மற்றும் துக்கங்களையும் மொத்தமாகக் கரைத்து விடுவார்கள்.

இடைத் தரப் பெற்றோர்: தான் உழைத்துச் சேர்த்து, கடன் பட்டு, தன் சந்ததிகள் நல்ல வாழ்க்கை அடைவதற்கும் பாடுபடுவார்கள். அதை, பிள்ளைகள் அடைந்தவுடன், தாங்களும் அந்த வெற்றிகளில் பங்கெடுத்து, பலன்களை அனுபவிப்பதைத் தவறாக எண்ணாதவர்கள்.

கடைசி ரகம்: பிள்ளை குட்டிகளுக்கு என்னவானாலும் கவலப்படாமல், அவர்கள் மூலம் தான் அதிக அளவில் சுகப்பட நினைக்கும் ஒரு கூட்டம். பிள்ளை குட்டிகளின் வாழ்க்கையைப் பலியாக்கி அல்லது விலை பேசி, அதன் மூலம் தனக்கு வசதியான வாழ்க்கையைத் தேடும் பெற்றோருக்கும் இந்தக் கூட்டத்தில் குறைவில்லை. இவர்களை, கடைசிரகப் பெற்றோர் என்று அழைப்பதில் தவறில்லை.

மகனுக்குத் திருமணமான பிறகு மருமகனுக்கு வரதட்சினைக் கொடுமை செய்யும் பெற்றோர் இந்த ரகம் என்று சொல்லாமலேயே வாசகருக்குப் புரியும் இல்லையா? இந்த வகைப் பெற்றோர் தங்கள் மகனுக்குப் பெண் தேடும்போது, இயன்றவரை, ஏழ்மையிலுள்ள அழகில் குறைவாக உள்ள

பெண்ணைத் தேர்ந்தெடுப்பது உறுதி. மகன் பெண்ணின் அழகில் மயங்கி, மனைவியின் வசதியிலும் பயந்து, தங்களை கழட்டிவிடுவானோ என்ற பயம் அல்லது சந்தேகம் ஒரு காரணம். ஆகமொத்தம், இது ஒரு பொருளாதார பிரச்சனை.

இந்த மூன்று பிரிவுகளுக்குப் பின்னால் ஏதோ ஒரு அடிப்படை வேண்டும் இல்லையா? அவசியம் உண்டு.

நமது கதாநாயகன், கிருஷ்ணன், மேலே குறிப்பிட்ட மூன்று தரத்தில், இடைப்பட்டவராக, நாம் நினைக்க வழி இல்லை.

தனது சக்தியை மீறிய கல்வியை சந்ததிக்கு தந்துவிட்டோம். இனி கடனில்லாத வாழ்க்கை வாழலாம் என்று நினைத்தாரே தவிர, அந்தக் கல்வியினால் மகன்கள் பெறவிருக்கும் நல்வாழ்வில் பங்கு தேடவில்லை. ஆகவே, முதல் தரத் தந்தையாக நினைத்துக் கொள்ளலாம்.

இவர் முதல் வகை தந்தையாக இருந்திருந்தால், மகனின் வெற்றிகளில் தனது வலிகள், துயரங்கள் எல்லாமே கரைத்திருப்பார்.

மூன்றாவது வகை தந்தையானால், தனக்கு பொருளாதார பாதுகாப்பு செய்து கொண்டிருப்பார். பிள்ளை படிப்பிற்காக தன் வருங்காலத்தை கோட்டைவிட்டு, இந்த வறுமைக்கு என்றுமே தள்ளப் பட்டிருக்கமாட்டார்.

கிருஷ்ணன், தான் சுகமாக வாழத் துடிக்காவிட்டாலும் எதிர்பாராமல் படு ஏழ்மையில் தள்ளப்பட்டதால் அதிர்ச்சிக்கு உள்ளானார் எனலாம்.

அடுத்ததாக பிள்ளைகள் பெற்றொரை இப்படிப்பட்ட நல்ல ஒரு தந்தையைத் தவிக்கவிட காரணம் என்னவாயிருக்கும்?

இந்த கதாநாயகர், நாம் கதை மூலம் அறிந்தவரை அவரது பெற்றோரையும், சுற்றத்தாரையும் எந்த ஒரு கால கட்டத்திலும்

Thank You for previewing this eBook

You can read the full version of this eBook in different formats:

- HTML (Free /Available to everyone)
- PDF / TXT (Available to V.I.P. members. Free Standard members can access up to 5 PDF/TXT eBooks per month each month)
- Epub & Mobipocket (Exclusive to V.I.P. members)

To download this full book, simply select the format you desire below

